

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΣΗΙ Ι.Μ. ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΤΟΥ

«Χριστῷ ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας πιστῶς, ζῶν τὴν ἰσάγγελον ἐπολιτεύσω σαφῶς, Γεράσιμε Ὅσιε· σύ γάρ ἐν Ἰορδάνου, διαλάμπας τῇ χώρᾳ, θῆρα καθυποτάσσεις, τῇ στερρᾷ σου ἀσκήσει· Χριστός γάρ ὄν ἐδόξασας, λαμπρῶς σε ἐθαυμάστωσεν.»

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὁ ὑπό τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας τιμώμενος σήμερον εἰς τόν τόπον τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ Ἅγιος Γεράσιμος, ἀνεδείχθη ὄντως ἰσάγγελος, διότι ἐκ νεότητός του ἠκολούθησε πιστῶς τόν Χριστόν. Τοῦτο δέ σημαίνει, ὅτι ὁ Ὅσιος Γεράσιμος, ὁ ἐπικληθεὶς Ἰορδανίτης, ἐπείσθη εἰς τὰς προτροπὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, λέγοντος *«μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ» (Α' Κορ. 11, 1)*. Ὅπως ὁ σοφός Παῦλος ἀνεδείχθη μέγας Ἀπόστολος καὶ Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, κατὰ τόν ἴδιον τρόπον ἀνεδείχθη μέγας μεταξύ τῶν ἀσκητῶν καὶ ὠνομάσθη καθηγητής καὶ πολίτης τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου ὁ ὅσιος ἡμῶν Γεράσιμος.

Ἡ ἀσκητική πολιτεία τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νά δύναται νά καθυποτάσῃ καί αὐτά τὰ ἄγρια ζῶα, ὅπως ἀναφέρουν χαρακτηριστικῶς οἱ σύγχρονοι καὶ ἔγκριτοι βιογράφοι του.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐντόνως προβάλλει τὴν ἀσκητικὴν προσωπικότητα τοῦ Ὁσίου Γερασίμου, καὶ μάλιστα κατὰ τό στάδιον τῆς εὐλογημένης νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, διὰ νά τονίση καὶ ἐπισημάνῃ τόν σκοπόν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας, τούτέστι τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὡς καί τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Ἐπιφανείας, τό ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ παρακειμένου Ἰορδάνου ποταμοῦ. Ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι εἶς καί μοναδικός· εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐκ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς καὶ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ προελθούσης πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπιστροφή εἰς τό ἀρχαῖον αὐτοῦ κάλλος εἰς τὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ τελεῖαν κοινωνίαν. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς τελείας μετὰ τοῦ Θεοῦ κοινωνίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων δέν εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθῇ διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν δυνάμεων, εἰ μὴ μόνον διὰ τῶν ἁγιαστικῶν μέσων τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ ἁγιαστικά δέ ταῦτα μέσα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τό Αἷμα καί τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα, ὅταν ἀξίως λαμβάνομεν, γινόμεθα κοινωνοί τῆς θεοποιου δυνάμεως τοῦ σωτηριώδους Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ὅσιος ἡμῶν Γεράσιμος, κατέστη κοινωνός τῆς θεοποιου δυνάμεως τοῦ Σταυρικοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῆς μοναστικῆς ἀσκήσεως εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τῶν ἀσκητικῶν μέσων τῆς νηστείας, τῆς ἀγρυπνίας καὶ τῆς προσευχῆς, ὡς καί τῆς περιφρονήσεως τῶν κοσμικῶν πραγμάτων, γενόμενος οὕτω τέλειος, ἀκολουθῶν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ σεπτοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ μνήμη, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου, ὡς καί πάντων τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἀναφέρεται μόνον εἰς τόν βίον, τό ἔργον, τήν διδασκαλίαν καί τά θαύματα αὐτῶν, ἀλλά ἀποτελεῖ ἔμπρακτον μαρτυρίαν τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου δύναται τις νά οἰκειοποιηθῆ τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν αἰώνιον ζωήν· μέ ἄλλα λόγια, νά γίνη πολίτης τοῦ Παραδείσου.

Ἡ ἐν Χριστῷ καί διὰ τόν Χριστόν ἄσκησις ἐκφράζεται ὄχι μόνον διὰ τῆς φυγῆς εἰς τήν ἔρημον καί τῆς ἀρνήσεως τῶν κοσμικῶν πραγμάτων μέ τήν ἀπομάκρυνσίν μας τοπικῶς, ἀλλά καί διὰ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦτο δέ σημαίνει τήν συμμετοχήν μας εἰς τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, καί κυρίως εἰς τήν ἱεράν Ἐξομολόγησιν καί τήν Θείαν Μετάληψιν, ὡς ἐπίσης καί διὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς Πίστεώς μας διὰ τῆς ἐλευθερίας ἀπό τήν δουλείαν τῶν παθῶν καί διὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον. Ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ εὐποιΐα καί φιλάνθρωπία γενικώτερον, τά ὁποῖα ἐκφράζονται τόσον διὰ τῆς μεταδόσεως ὑλικῶν ἀγαθῶν πρὸς τοὺς συνανθρώπους ἡμῶν, ὅσον καί διὰ τῆς μεταδόσεως εὐεργετικῶν λόγων καί διδασκαλιῶν καί τῆς παροχῆς βοηθείας εἰς αὐτούς, εὐεργετοῦν τήν ψυχήν αὐτοῦ ὁ ὁποῖος ἐλεεῖ, περισσότερο ἀπ' ὅσον ὠφελοῦν τήν ψυχήν αὐτοῦ ὁ ὁποῖος ἐλεεῖται· ταυτοχρόνως ἀπαλλάσσουν αὐτόν ὁ ὁποῖος ἐλεεῖ ἀπό τόν πόλεμον τῆς φιλαργυρίας, ἡ ὁποῖα εἶναι ρίζα παντός κακοῦ (**Α΄ Τιμ. 6, 10**) καί ἀναπληροῦν πολλές ἐλλείψεις ἡμῶν εἰς τήν χριστιανικὴν ζωήν.

Δεηθῶμεν, λοιπόν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως τῇ Αὐτοῦ χάριτι, πρεσβείαις δέ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τοῦ Ὁσίου Γερασίμου, πάντοτε ἐνισχύη ἡμᾶς εἰς τήν κατά Θεόν ζωήν, διὰ τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας Μυστηρίων καί τῶν ἀρετῶν τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἀμήν.